

Kázeň z ev. Služieb Božích, Bratislava (NK), 17. nedeľa po Trojici, téma nedele: Sloboda povolanych v Kristovi, 12. 10. 2025; 8.30 h, ES 209, 200, 625, A 53, ep.: Jakub 2, 14 - 20 / 10.00 h, piesne podľa programu,

téma kázne: Pán dáva slobodu, chráni ju, vedie nás k nej

Lukáš 14, 1 - 6: „¹ Raz v sobotu vošiel do domu ktoréhosi popredného farizeja, aby jedol chlieb, a oni Ho pozorovali. ² A hľa, akýsi človek chorý na vodnatielku bol pred Ním. ³ Tu Ježiš prehovoril k zákonníkom a farizejom, spytujúc sa: Dovoľené je v sobotu uzdravovať, a či nie? ⁴ Oni však mlčali. A On siahnuť naň, uzdravil ho a prepustil. ⁵ Im však povedal: Keď niektorému z vás syn alebo vôl padne do studne, či ho nevytiahnete hneď v deň sobotný? ⁶ A nemohli Mu na to odpovedať.“

Milí bratia a milé sestry!

Na stretnutí mládeže v jednom cirkevnom zbore dal farár mládeži úlohu. Mladí mali v evanjeliách nájsť otázky, ktorými sa Pán Ježiš obracia na svojich poslucháčov.

Viete, koľko ich našli? Len v prvom z evanjelií - v Evanjeliu podľa Matúša - ich narátali vyše 70. Skúste si v najbližších dňoch prečítať niektoré zo štyroch evanjelií v Novej zmluve a uvidíte, že **Pán Ježiš neustále kladie otázky**. Napríklad:

Za koho Ho ľudia pokladajú?

Za koho Ho pokladáme my?

Ako to, že nevidíme brvno vo vlastnom oku?
A prečo vidíme smietku v oku brata?

Prečo sa **Pán Ježiš** takto pýta? Je zvedavý? Nevedomý? Alebo provokuje? - Nie! **Pýta sa, lebo chce, aby sme to, čo je správne našli aj my sami, aby sme slobodne došli k správnej odpovedi.**

Pán Ježiš nás vyvádza z neistoty, z mlčania do situácie ľudí, ktorí odpovedajú - teda sú zodpovední. **Vedie nás k slobode.** Pretože kde je zodpovednosť, tam je sloboda. A kde je sloboda, má byť zodpovednosť.

Pánom Ježišom sme boli oslobodení k slobode (por. G 5, 1). On slobode praje, slobodu chráni, vedie nás k slobode. **Lebo v Ježišovi Kristovi je sloboda (por. J 14, 6 a J 8, 32 . 36).**

Stáva sa, že počítač napadne vírus, ochromí znefunkční ho. Pán je sloboda sama. **Božia vôľa** je jediná vskutku **slobodná vôľa - nezavírená hriechom**. Kto hľadá Božiu vôľu, nachádza slobodu. **Pána Ježiša stála naša sloboda život. On bezhriešny, za mňa i za teba zaplatil životom, aby sme nemuseli byť otrokmi hriechu. Preto treba Bohu za slobodu ďakovať,** aby sa nestala nedostatkovým tovarom,

ktorý vieme oceniť, až keď ho nemáme. O slobodu totiž môžeme prísť, keď si ju dostatočný počet ľudí nebude vážiť ako Boží dar.

Ježiš bol slobodný voči všetkému, čo človeka zotročuje. Keď žalúdok učeníkom zovrie hlad a oni si v sobotu vymrvávajú klasy, Pán Ježiš ich nekarhá. V očiach farizejov učeníci znesvätili sobotu. Vymrvávanie klasov farizeji pokladali za žatevnú prácu. Sobota (hebr. šabbat) značí prestať, upustiť (v tomto prípade od práce).

Pán Ježiš aj nás vyvádza z mlčania do situácie ľudí, ktorí sú sami zodpovední.

Z L 14, 1 - 6 sme počuli o situácii nezodpovedného mlčania. Popredný farizej pozval Pána Ježiša k sobotnému (t. j. k sviatočnému) stolu. Zrazu sa pred Ježišom objavil chorý človek s nadmerným zavodnením organizmu. Farizeji pokladali uzdravenie za lekársku prácu, ktorá nesmie byť vykonaná v sobotu. Ježiš sa pýta: Dovoľené je v sobotu uzdravovať a či nie? **Odpoveďou Mu je len nezodpovedné, alibistické mlčanie.**

Podľa farizejov pocta, ktorá patrí Bohu a Božiemu zákonu, značí nepracovať v sobotu. V sobotu sa nezaoberať ľudským nešťastím. To

musí počkať. Tento postoj považovali za dôkaz oddanosti Bohu. Na Ježišovu otázku však **nezodpovedne mlčia.** Nechcú ju zodpovedať. Vnímajú: Ak povieme: „Áno“, porušíme zákon. Keď povieme: „Nie“, predstavíme sa ako ľudia bez milosrdenstva. **Mlčanie farizejov je znakom tvrdosti ich srdca, neslobody aj obáv.** Obáv, že toto je situácia, keď sa ukáže, kto má skutočnú moc v cirkvi, kto je Pánom cirkvi.

Ježiš si počína ako Pán. Slobodný a zvrchovaný Pán, ktorého vôľa je nezaviazaná hriechom. Ani hriechom baženia po sláve, nadradenosti a náboženskej samospravodlivosti - typickým pre farizejov.

Pán Ježiš nenechá chorého napospas jeho trápeniu. Nepovie mu: „Príď zajtra, dnes je totiž sobota a ako vidíš, mohol by som proti sebe pohoršiť farizejov, mojich dnešných hostiteľov.“ Pán Ježiš slobodne uzdravuje chorého. Veď **láska je naplnením zákona** (R 13, 10). Dodržiavanie Božích prikázaní nám nikdy nesmie slúžiť na získavanie si zásluh pred Pánom Bohom - ako to bolo v prípade farizejov. Žili v mylnej predstave, že čím prísnejšie náboženské pravidlá budú dodržiavať, tým väčšie zásluhy si pred Pánom Bohom nadobudnú. **V Ježišových očiach bol pocit náboženskej pýchy u farizejov nebezpečnejším, duchovne chorobejším**

stavom, ako telesná vodnatelnosť nemocného muža.

Pán Ježiš sám poctivo a pravidelne svätzil sviatočné dni. Mal vo veľkej úcte svojho nebeského Otca i Boží zákon. Tak to robme aj my! S radosťou a pravidelne svätíme sviatočné dni. **Majme v úcte nášho Otca v nebesiach aj Boží zákon. Avšak nezabudnime, že zákon nám nebol daný ako rebrík, po ktorom sa zaslúžnícky máme šplhať do neba, ale že Božie prikázania nám Pán Boh dal ako dobré pravidlá pre náš život. Ako ukazovatele na ceste do slobody.**

Sloboda je aj riskantná. Znamená totiž i možnosť vybrať si zle - nesprávne. No to, že so slobodou vždy nedokážeme zaobchádzať neznamená, že by jej nemalo byť toľko.

Pán nám slobodu dáva, On slobodu chráni, slobode praje a vedie nás k slobode. A to svojím slovom i Ježišovým životom. Preto Mu za ňu budme vďační. Prejavujme túto vďačnosť tým, že **podľa príkladu Pána Ježiša príkladu budeme slobodne - ochotne konať dobro, ktoré sloboda umožňuje.** Amen.

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár